

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616204720
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6616204720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. N. č. XXX, zast. JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, Ul. P. Rádayho č. 14/A, Lučenec, proti žalovanému: ŠAMOTKA, výrobné družstvo Hrnčiarske Zalužany, IČO: 00 168 203, so sídlom 980 12 Hrnčiarske Zalužany č. 200, zast. JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou, Železničná č. 5, 987 01 Poltár, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru daného zamestnancovi zo strany zamestnávateľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 21Cpr/1/2016 - 233, zo dňa 2. júna 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 30.03.2016 dané žalovaným ŠAMOTKA, výrobné družstvo Hrnčiarske Zalužany, IČO: 00 168 203, so sídlom v Hrnčiarskych Zalužanoch 200, 980 12 Hrnčiarske Zalužany ako zamestnávateľom žalobcovi H. X. ako zamestnancovi, ktoré mu bolo doručené dňa 30.03.2016 je neplatné. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa v zákonnej lehote v zmysle § 77 Zákonníka práce dovolal neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru na súde z dôvodu, že neporušil pracovnú disciplínu tak, ako to kvalifikuje žalovaný, a že si žalovaný jeho obhajobu neoveril. Súd vykonal podrobné dokazovanie zamerané na tvrdenia žalobcu, ale aj so zreteľom a zameraním na hmotnoprávne podmienky skončenia pracovného pomeru.

3. Podľa súdom zisteného skutkového stavu, dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaným bola skutočnosť, že žalobca, ktorý pracuje u žalovaného od 05.08.1985 na základe pracovnej zmluvy/členskej prihlášky a dodatku k pracovnej zmluve/členskej prihláške zo dňa 01.06.2014 na pracovnej pozícii palič pecí, lepenie (oprava) sudov, porušil pracovnú disciplínu závažným spôsobom. K porušeniu došlo podľa zamestnávateľa tým, že žalobca dňa 17.03.2016 úmyselne predložil žalovanému pokutové bloky č. 0258982 a č. 0258983, bez dátumu, vystavené Dopravným inšpektorátom Mesta Ružomberok o zaplatení pokuty na mieste vo výške 40 eur a žiadal ich preplatiť s odôvodnením, že dňa 15.03.2016 bol vyslaný na pracovnú cestu do Nitry a Nových Zámkov a počas tejto jazdy pri kontrole políciou zaplatil túto pokutu za zlý technický stav služobného motorového vozidla ev. čísla PT XXX AK. Podľa overenia nadriadeného žalobcu zo dňa 17.03.2016 na Dopravnom inšpektoráte

Mesta Ružomberok ale uvedenými blokmi bola uložená pokuta iného dňa a za úplne iný dopravný priestupok. Išlo o pokutové bloky, ktoré nesúviseli s technickou kontrolou uvedeného služobného vozidla a ktoré boli vydané dňa 26.04.2014 Okresným riaditeľstvom PZ v Ružomberku, a nespadáli ani do smeru pracovnej cesty žalobcu vykonanej dňa 15.03.2016. Žiadosť o preplatenie pokuty, ktorá nevznikla počas pracovnej cesty, považoval zamestnávateľ (žalovaný) za pokus o bezdôvodné obohatenie sa zamestnanca (žalobcu) na úkor zamestnávateľa, čo podľa zamestnávateľa je možné považovať za hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Okrem toho žalobca už bol za porušenie pracovnej disciplíny menej závažným spôsobom zamestnávateľom opakovane upozornený a písomne napomenutý.

4. Žalobca bol v súvislosti s riešením uplatneného preplatenia pokutových blokov predvolaný na predstavenstvo žalovaného, ktoré sa konalo dňa 21.03.2016, aby ozrejmil dôvod žiadosti. Žalobca uviedol, že z jeho strany došlo k omylu preložením nesprávnych blokov (zamenil pokutové bloky v peňaženke) a dokáže, že dňa 15.03.2016 v rámci služobnej cesty zaplatil pokutu 40 eur z dôvodu zlého technického stavu služobného vozidla.

5. Nakoľko žalobca do 30.03.2016 relevantné pokutové bloky z jazdy dňa 15.03.2016 žalovanému nepredložil a k veci sa staval pasívne, bolo jednomyseľným hlasovaním na mimoriadnom zasadnutí predstavenstva dňa 30.03.2016, ktoré sa konalo v čase medzi 8 - 9 hod. v neprítomnosti žalobcu rozhodnuté o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom. Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru bolo následne, toho istého dňa 30.03.2016 doručené žalobcovi. Pred hlasovaním predstavenstva bolo okamžité skončenie pracovného pomeru prejednané zástupcami zamestnancov v Sociálnej komisii starostlivosti o členov a zamestnancov (SOČ), komisia mala k dispozícii zápisnicu zo zasadnutia predstavenstva zo dňa 21.03.2016, aj písomné upozornenia žalovaného o porušení pracovnej disciplíny zo strany žalobcu. Členovia SOČ súhlasili s rozviazaním pracovného pomeru žalobcu formou okamžitého skončenia pracovného pomeru, nakoľko zo strany žalobcu dochádzalo k opakovanému porušeniu pracovnej disciplíny. Zo zasadnutia SOČ bola spísaná zápisnica, prítomní ju podpísali.

6. Žalobca listom zo dňa 08.04.2016 žalovanému oznámil, že považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné a trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával. Žalovaný listom dňa 12.04.2016 oznámil žalobcovi, že považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za platné.

7. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia, či žalobcovi uvedeného dňa bola uložená za priestupok pokuta, nakoľko v takomto prípade by došlo z jeho strany len k omylu v súvislosti s predložením iných blokových pokút z jeho súkromnej jazdy z iného obdobia a nie k úmyslu o bezdôvodné obohatenie. Napriek podrobnému dokazovaniu nebolo súdu preukázané tvrdenie žalobcu, že by inkriminovaného dňa bol priestupkovo postihnutý za jazdu služobným motorovým vozidlom. A keď žalobca poukazoval na to, že mohlo dôjsť k tomu, že by príslušníci polície jemu uloženú pokutu nevyúčtovali resp. nezaznamenali do karty vodiča, súd mal zato, že ide o ničím nepreukázanú domnienku. Nevyúčtovanie blokovej pokuty orgánmi polície nie je možné, čomu slúžia poradové čísla na blokoch, ktoré príslušníci polície musia vyúčtovať a ktoré sú evidované. Pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že mu príslušníci polície po zaplatení sumy 40 eur vydali pokutové bloky, ktoré sa zhodovali s tými, ktoré zamestnávateľovi na vyúčtovanie predložil. Z karty vodiča žalobcu vyplýva, že žalobca pomerne často dostával pokuty v súvislosti s jazdou, preto musel vizuálne poznať pokutové bloky, a pokiaľ žalobca preukázal, že aj v minulosti boli záznamy v jeho karte vodiča chybné vyznačené, tak chybný bol len dôvod uloženia pokuty, ale nikdy nie príslušná suma, ktorú zaplatil a nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu, že niektorá pokuta nebola v karte vyznačená vôbec.

8. Podľa názoru súdu, žalovaný osvedčil, že riadne zistil dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru v rozsahu svojich možností a oprávnení, že k uloženiu postihu za porušenie pracovnej disciplíny došlo na základe preverenia okolností prípadu a prejednávania so žalovaným.

9. Súd skúmal aj otázku, či boli dané podmienky na rozviazanie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 Zákonníka práce (zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer iba vo výnimočných prípadoch ods. 1 po a), ak bol zamestnanec právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, po b) ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu)). V danom prípade vzhľadom k spôsobu porušenia pracovnej disciplíny, k okolnosti, že išlo o zavinené porušenie pracovnej disciplíny, mieru zavinenia, kedy žalobcovi bola daná možnosť nápravy, ktorú nevyužil ani po tom, ako bolo zistené, že predložil

nerrelevantné doklady (pokutové bloky) ako aj vzhľadom k osobe žalobcu a jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, kedy z vyjadrenia členov predstavenstva a SOČ mal súd za preukázané, že k rozviazaniu pracovného pomeru okamžitým skončením došlo aj s prihliadnutím na celkovú charakteristiku žalobcu, ktorý u svojho zamestnávateľa a viacerých spolupracovníkov nepoužíva povest zodpovedného pracovníka, súd dospel k záveru, že boli aj dôvody na skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. V súvislosti s obranou žalobcu, že sa v minulosti žiadnych porušení pracovnej disciplíny nedopustil súd aplikoval rozhodnutia R 190/1999, R 54/2000. R 66/2000.

10. Zamestnávateľ však môže skončiť pracovný pomer so zamestnancom len zo zákonom stanovených dôvodov a procesne predpísaným spôsobom v súlade s aplikovanou právnou praxou, pričom súd pri preskúmaní okolností rozviazania na základe žaloby o neplatnosť rozviazania je povinný ex officio preskúmať všetky zákonom stanovené podmienky skončenia pracovného pomeru, teda aj tie, ktoré neboli sporovými stranami namietané. Jednou z podmienok skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je povinnosť vopred prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce, kedy neprerokovanie sankcionuje zákon neplatnosťou skončenia pracovného pomeru. V zmysle judikovanej právnej praxe prerokovanie so zástupcami zamestnancov musí mať primerané náležitosti a charakter, ktoré sleduje ochranu zamestnanca. Zo zákona vyplýva, že prerokovanie sa uskutočňuje na základe písomnej žiadosti zamestnávateľa, pričom práve v žiadosti musí zamestnávateľ vymedziť, z akých dôvodov dáva zamestnancovi okamžité skončenie pracovného pomeru, žiadosť musí obsahovať náležitosti skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce. Súd mal za preukázané svedeckými výpoveďami P. N., Y. Q. a P. X. (členovia SOČ) a Q. W. (podpredsedníčka družstva), ktorá bola tiež prítomná na zasadnutí SOČ, že zástupcovia zamestnancov - SOČ, síce prerokovali okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu a boli aj uznášaniaschopní (boli prítomní traja z celkového počtu 4 členov SOČ), ale bez doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľa a nemali k dispozícii ani písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru. Písomná žiadosť nebola doručená ani zo strany štatutára U. A., čo vyplýva z jeho výpovede. Súd preto konštatoval, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky okamžitého skončenia pracovného pomeru s prihliadnutím na ust. § 74 Zákonníka práce. Účinky splnenia povinnosti zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov okamžité skončenie pracovného pomeru nastanú len vtedy, ak žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru alebo predložený návrh na skončenie pracovného pomeru obsahujú náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce. Pokiaľ došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru bez vyššie uvedenej náležitosti je prerokovanie zástupcami zamestnancov iba formálnym konaním, ktoré nesleduje ochranu zamestnancov tak, ako to vyplýva z § 74 Zákonníka práce. Preto súd žalobe vyhovel.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust § 262 ods. 1,2 CSP. Súd zohľadnil, že žalobca mal vo veci úspech v celom rozsahu a preto žalobcovi priznal náhradu trov v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) c) CSP.

13. Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd považoval okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné, nakoľko zamestnávateľ nežiadal zástupcov zamestnancov o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru písomne, pričom v písomnej žiadosti musí zamestnávateľ vymedziť, z akých dôvodov dáva zamestnancovi okamžité skončenie pracovného pomeru a návrh musí obsahovať náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s odkazom na § 74 ods. 1 Zákonníka práce. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania zamestnávateľ prostredníctvom členky predstavenstva žalovaného požiadal o prerokovanie okamžitého skončenia ústne, nakoľko V. F. členka predstavenstva a M. N. - predsedníčka SOČ pracujú na jednej chodbe resp. v jednej kancelárii. Teda nepovažovali za potrebné navzájom si odovzdávať písomnú žiadosť. Všetci členovia SOČ potvrdili, že boli oboznámení so skutkovými dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru - preplatenie starých pokutových blokov. Podľa § 17 ods. 2 Zákonníka práce právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán, alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo

právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis. Zákonník práce v § 74 síce predpokladá písomnú formu žiadosti zamestnávateľa o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnávateľov, nespája však s nedodržaním písomnej formy neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Tak isto zo žiadneho ustanovenia Zákonníka práce nevyplýva povinnosť zamestnávateľa uviesť v návrhu už priamo obsah okamžitého skončenia pracovného pomeru. Takýto výklad zákona je nielen prísne formalistický, ale nemá oporu v zákone. Účelom písomnej žiadosti je preukázanie začiatku lehoty na prerokovanie žiadosti zamestnávateľa. V našom prípade však nie je sporné, že SOČ pôsobiaca u zamestnávateľa bola požiadaná o prerokovanie, jej členovia poznali okolnosti porušenia pracovnej disciplíny žalobcom a vyjadrili písomný súhlas so skončením jeho pracovného pomeru. § 74 Zákonníka práce sankcionuje neplatnosťou len neprerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov, zároveň uvádza, že v prípade, že k nemu nedôjde do 2 pracovných dní od doručenia žiadosti, platí, že k prerokovaniu došlo. Nespája neplatnosť skončenia pracovného pomeru s nedodržaním písomnej formy žiadosti a neurčuje jej obsah.

14. S poukazom na znenie ust. § 182 CSP, žalovaný tiež namietal, že podľa obsahu zápisnice po predbežnom právnom posúdení veci súd dňa 2.6.2017 nevyzval strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Strany navrhovali len vykonanie ďalšieho dokazovania, pričom žalovaný trval na vykonaní dôkazu správami, ktoré vyžiadal priamo súd od orgánov policajného sporu. Tieto dôkazy neboli vykonané, resp. rozsudok súdu bol vyhlásený skôr, ako správy požadované súdom boli zo strany policajného zboru doručené.

15. Súd teda nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaný sa tak nemohol vyjadriť k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Týmto postupom súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Keďže žalovaný sa nemohol vyjadriť k dokazovaniu a k právnej stránke veci, nemohol poukázať ani na to, že Zákonník práce nesankcionuje absenciu písomnej formy žiadosti o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru neplatnosťou. Zároveň sa žalovaný nemohol vyjadriť ani ku skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z dokazovania a to najmä k tvrdeniam žalobcu, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Ktoré tvrdenia považuje žalovaný za nepravdivé uvádza podrobne v odvolaní.

17. K odvolaniu žalovaného podal žalobca vyjadrenie. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Námietky žalovaného nepovažuje za dôvodné. Podľa žalobcu napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie rozhodol v súlade s konštantnou judikatúrou, ktorú správne uviedol v bode 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku (prípade žalobca dopĺňa aj rozhodnutie NS SR 3M Cdo 14/2013), pričom správne vychádzal z právneho názoru, že účinky splnenia povinnosti zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov okamžité skončenie pracovného pomeru nastanú len vtedy, ak žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru alebo priložený návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru k žiadosti o prerokovanie adresovanej zástupcom zamestnancov obsahuje náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce. Žalobca ďalej uvádza, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že nikto so zástupcov zamestnancov nemal predloženú žiadosť zamestnávateľa alebo návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorý by obsahoval náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce so žalobcom, čo vlastne v odvolaní nespochybňuje ani žalovaný. Na uvedenej právnej argumentácii a zažitej súdnej praxi nezmení nič argumentácia žalovaného, ktorý tvrdí, že výklad súdu je v tomto príliš formalistický. Vykonané dokazovanie podľa žalobcu vylúčilo predchádzajúce prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom, ktoré mu bola dané 30.03.2016 aj z dôvodov: že členovia SOČ sa v rámci výpovedí vyjadrili, že dňa 29.03.2016 na zasadnutí SOČ išlo len o informovanie o prípade žalobcu, pričom členovia SOČ nemali k dispozícii akúkoľvek žiadosť zamestnávateľa a ani text návrhu okamžitého skončenia pracovného pomeru, ďalej z dôvodu, že zamestnávateľ rozhodnutie o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom prijal až na zasadnutí predstavenstva dňa 30.03.2016, čo tiež vyplýva z vykonaného dokazovania, a zástupcovia zamestnancov nemali dňa 29.03.2016 prezentovaný zo strany zamestnávateľa akýkoľvek právny úkon (ani okamžité skončenie pracovného pomeru), a minimálne u p. Vetrákovej je vylúčená jej účasť u zamestnávateľa dňa 29.03.2016, čo spochybňuje jej práceneschopnosťou.

18. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 02.06.2017 nevykonal navrhnuté dôkazy a dokazovanie vyhlásil za skončené, Žalobca zastáva názor, že išlo o postup súdu zákonom dovolený, pokiaľ súd vyhodnotil, že vykonanie ďalších navrhnutých dôkazov bolo vzhľadom na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie nadbytočné a žalobcom označené dôkazy nesmerovali k posúdeniu otázok, ktoré boli pre rozhodovanie súdu prvej inštancie podstatné. Pokiaľ žalovaný uvádza, že sa nemohol vyjadriť k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z dokazovania, tak žalovaný resp. jeho právny zástupca sa k vykonanému dokazovaniu a skutkovým okolnostiam vyjadrovali priebežne v rámci konania. Žalobca v ďalšom reaguje na jednotlivé hodnotenia žalovaného, o ktorých žalovaný tvrdí, že sa ukázali ako nepravdivé.

19. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (replika) uviedol, že trvá na svojom názore výkladu ust. § 17 ods. 2 Zákonníka práce, že pokiaľ sa právny úkon neurobil predpísanou formou je neplatný len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis. Právny názor, o ktorý opiera záver žalobca a stotožnil sa s ním aj okresný súd - cituje NS SR 3MCdo 14/2013, nemá oporu v právnej úprave. Zo žiadneho ustanovenia Zákonníka práce nevyplýva povinnosť zamestnávateľa uviesť v návrhu už priamo obsah okamžitého skončenia pracovného pomeru. Účelom písomnej žiadosti je preukázanie začiatku lehoty na prerokovanie žiadosti zamestnávateľa. Účasť p. W. členky SOČ na prejednaní skončenia pracovného pomeru bola potvrdená výpoveďou samotnej svedkyne Q.. A. argumentom žalobcu je tvrdenie, že nemohol doteraz preukázať uloženie pokuty, vzhľadom na to že nedisponuje správnymi pokutovými blokmi. Bloky sú však uložené v prílohovej obálke spisu a stranám sú k dispozícii. K ostatným tvrdeniam žalobcu sa už vyjadril a zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b), c) CSP).

20. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného (duplika), navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Okresný súd dostatočne zdôvodnil aplikáciu právneho názoru, ktorý je podľa názoru žalobcu správny (odkázal na rozhodnutia 5M Cdo/17/2008, 1Cdo/72/2006) a ktorého účelom je zabezpečiť, aby zamestnanci pri končení pracovného pomeru boli chránení a prerokovanie podľa § 74 Zákonníka so zástupcami zamestnancov nebolo len formálne. V tejto súvislosti z výpovede zástupcu zamestnancov - svedka X. jednoznačne vyplynulo, že v čase údajného informovania zástupcov zamestnancov o prípade žalobcu dňa 29.03.2016 sa rozprávalo o rôznych spôsoboch skončenia pracovného pomeru (výpoveďou, dohodou, okamžitým skončením) t.j. sám žalovaný nemal dňa 29.03.2016 prijaté rozhodnutie ako bude konať voči žalobcovi. Potvrďuje to aj konanie žalovaného, ktorý až dňa 30.03.2016 rozhodol o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom a toto rozhodnutie prijal až na zasadnutí dňa 30.03.2016. Žalobca naďalej trvá aj na svojom názore, že je vylúčené, že by sa p. Q. dozvedela pri príležitosti doručenia Preukazu o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 31.03.2016 dostaviť k žalovanému dňa 29.03.2016 a v tento deň byť informovaná/rokovať o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom. K správnym/nesprávnym pokutovým blokom sa žalovaný vyjadroval priebežne v rámci pojednávania a jeho postoj a prípadné podozrenie ako mohlo dôjsť k zámene blokov vysvetlil obšírne aj v jeho vyjadrení k odvolaniu zo dňa 30.08.2016.

21. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa v odôvodnení obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

24. Okresný súd pri skúmaní platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 30. 03. 2016 dané žalovaným ako zamestnávateľom žalobcovi ako zamestnancovi, ktorému bolo doručené dňa 30.

03. 2016 sa správne zamerlal aj na povinnosť súdu zo zákona skúmať všetky hmotnoprávne podmienky skončenia pracovného pomeru so zamestnancom, ako slabším účastníkom pracovného pomeru, oproti zamestnávateľovi.

25. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 311/2001 Z. z., Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca, alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

26. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru, adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje ku skončeniu pracovného pomeru. Splnenie povinnosti zamestnávateľa prerokovať vopred so zástupcami zamestnancov okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa danú zamestnancovi (§ 74 Zákonníka práce), je hmotnoprávnou podmienkou platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Účelom uloženia predmetnej povinnosti je poskytnúť ochranu zamestnancovi pred prípadným zneužívaním postavenia zamestnávateľa (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/72/2006, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 84/2007). Hmotnoprávna podmienka v zmysle § 74 Zákonníka práce je splnená, len ak zástupca zamestnancov prerokuje „vopred“ okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, t. j. predtým, než zamestnávateľ voči zamestnancovi prejaví vôľu skončiť s ním jednostranne pracovný pomer.

27. V civilnom sporovom konaní (o ktoré ide aj v preskúmvanej veci) sa uplatňuje prejednacia a koncentračná zásada. Účastník má v takomto konaní jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú tieto procesné povinnosti účastníka, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje, tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. V preskúmvanom spore bolo so zreteľom na vyššie citovaného ustanovenia Zákonníka práce na žalovanom, aby preukázal, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa zo dňa 30. 03. 2016 bolo „vopred“ prerokované so zástupcami zamestnancov (§ 74 Zákonníka práce).

28. Pri posudzovaní, či bola splnená hmotnoprávna podmienka platného skončenia pracovného pomeru vyplývajúce z § 74 Zákonníka práce, súd vo všeobecnosti skúma, či zástupca zamestnancov „vopred“ prerokoval okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, neskúma však aký postup pritom zvolil. Okresný súd správne poukázal na to, že zo zákona (§ 74 Zákonníka práce) vyplýva tiež to, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa sa uskutočňuje formou prerokovania so zástupcami zamestnancov na základe písomnej žiadosti zamestnávateľa. Okresný súd však netvrdil tak, ako sa to snaží prezentovať v odvolaní žalovaný, že písomná forma žiadosti musí byť dodržaná. Okresný súd len uviedol, že požiadavka písomnej formy žiadosti zamestnávateľa má svoj význam, pretože práve v žiadosti musí zamestnávateľ vymedziť, z akých dôvodov dáva zamestnancovi výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru, alebo kedy návrh na okamžité skončenie pracovného pomeru alebo výpoveď obsahuje náležitosti výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru. Okresný súd správne poukázal na to, že splnenie povinnosti zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov okamžité skončenie pracovného pomeru, v zmysle § 74 Zákonníka práce nastane len vtedy, ak 1. žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru alebo 2. priložený návrh na skončenie pracovného pomeru, obsahujú náležitosti skončenia pracovného pomeru v prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce.

29. Odvolací súd dodáva, že Zákonník práce síce nepredpisuje ako má prebiehať prerokovanie výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov, je však nevyhnutné, aby už v čase tohto prerokovania bol dôvod výpovede konkretizovaný dostatočne určito (viď R 47/2007) tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer má skončiť. Samotná skutočnosť, že v tomto prípade išlo len o ústnu žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa

zástupcami zamestnancov a samotný zamestnanec nebol na jej prerokovanie prizvaný, by samo o sebe nebolo vadou postupu prerokovania, pokiaľ zo strany zamestnávateľa bol zástupcom zamestnancov predložený návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa tak, aby bolo prerokované spôsobom vylučujúcim pochybnosti o tom, konkrétne aké skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, a z akého dôvodu bolo dané, s čím je logicky spojená požiadavka prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa podľa § 74 Zákonníka práce takým spôsobom, ktorý by vylúčil prípadné pochybnosti o tom, či okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa bolo vôbec takto (vopred) prerokované.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že náležitosti skončenia pracovného pomeru (v tomto prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce) musia byť dostatočne vymedzené buď v písomnej žiadosti zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru, a pokiaľ zo strany zamestnávateľa ide len o ústnu žiadosť, musí byť predložený písomný návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru. Vzhľadom na to, že na prerokovanie nebol prizvaný ani samotný zamestnanec, ktorého sa okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa dotýkalo, zástupcom zamestnancov nebola predložená písomná žiadosť zamestnávateľa a nebol predložený ani písomný návrh na okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, pre pochybnosti o tom, či vôbec toto skončenie pracovného pomeru bolo „vopred“ prerokované a konkrétne aké okamžité skončenie pracovného pomeru a z akých dôvodov, okresný súd správne došiel k záveru, že hmotnoprávna podmienka skončenia pracovného pomeru spočívajúca v prerokovaní so zástupcami zamestnancov „vopred“ nebola splnená, a preto správne vyhovel žalobe žalobcu ohľadne neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Nakoľko rozhodnutie okresného súdu bolo v plnom rozsahu vecne správne, odvolaciemu súdu nezostala iná možnosť než sa stotožniť s týmto rozhodnutím v plnom rozsahu a potvrdiť ho. Pre tieto závery svedčí aj samotná skutočnosť, že až na zvolanom mimoriadnom zasadnutí predstavenstva žalovaného dňa 30. 03. 2016 prítomní členovia predstavenstva odsúhlasili, že so žalobcom bude skončený pracovný pomer okamžite, pričom písomné vyhotovenie okamžitého skončenia pracovného pomeru malo predstavenstvo už k dispozícii a následne po zasadnutí bolo doručované. Účinky splnenia povinnosti zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa v zmysle § 74 Zákonníka práce nastanú len vtedy, ak žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru výpoveďou alebo okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, alebo priložený návrh na skončenie pracovného pomeru výpoveďou alebo okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, obsahujú náležitosti výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa v zmysle Zákonníka práce (R 47/2007), ako to obdobne uviedol aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2MCdo/21/2009 z 30. 03. 2010. Posudzovaním splnenia hmotnoprávnej podmienky platného skončenia pracovného pomeru vyplývajúcej z § 74 Zákonníka práce, sa zaoberalo aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2013 zo dňa 03. 04. 2014.

31. Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného, že okresný súd neumožnil v zmysle § 182 CSP stranám konania, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 02. 06. 2017, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej, okresný súd predbežne právne posúdil vec, čo bolo zachytené do zápisnice a následne umožnil stranám sa k veci vyjadriť. Okresný súd tak umožnil stranám, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci v zmysle § 182 CSP. Pokiaľ žalovaný navrhol odročenie dokazovania (pretože boli vyžiadané dve správy, ktoré prídu do spisu až po skončení dokazovania a nemôže byť k nim prihladnuté ako na dôkaz) odvolací súd k tomu uvádza, že okresný súd má možnosť, pokiaľ nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlásiť dokazovanie za skončené. Navyše, z predbežného právneho posúdenia veci súdom jasne vyplýva, že súd sa zaoberal otázkou, či sú splnené hmotnoprávne podmienky Zákonníka práce pre skončenie pracovného pomeru, k čomu dokazovanie ohľadne blokovaných pokút žiadaných z Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát Banská Bystrica je irelevantné. V zmysle § 384 ods. 2 CSP odvolací súd by mohol doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, avšak vykonanie týchto dôkazov by prichádzalo do úvahy len v prípade pokiaľ by mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Navrhované dôkazy mali preukazovať opodstatnenosť okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Okresný súd však nespochybnil a vo svojom rozhodnutí aj uviedol, že došiel k záveru, že boli dôvody na skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, avšak žalobe o

neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa vyhovelo z dôvodu, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky tohto skončenia pracovného pomeru, čo spôsobil priamo zamestnávateľ svojim nesprávnym postupom.

32. Vzhľadom na úspech žalovaného v spore, odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania vzhľadom na procesný úspech žalobcu v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspech vo veci). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).